

DECIZIA NR. 97/ .07.2010
privind solutionarea contestatiei depuse de
SC XXXX SRL, cu sediul in Sibiu, str.XXXXr nr.5 ap.II

Directia Generala a Finantelor Publice Sibiu a fost investita in baza art 209 din OG 92/2003 R cu solutionarea contestatiei formulate de SC XXXXSRL impotriva Deciziei de impunere nrXXX/ 14.05.2010 si a Raportului de Inspecție Fiscala nrXXXX din 14.05 .2010 emise de Activitatea de Inspecție Fiscala Sibiu.

Contestatia a fost depusa in termenul impus de art.207 din O.G nr.92/2003(R) privind Codul de procedura fiscala, fiind inregistrata sub nr. 7573/21.06.2010 la Activitatea de Inspecție Fiscala Sibiu, iar la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Sibiu cu nr.21747/24.06.2010. Decizia ce face obiectul contestatiei a fost comunicata petentei in data de 20.05.2010 .

Suma contestata este XXXXX lei si reprezinta :

- XXXXX lei TVA
- XXXX- lei majorari TVA

I Prin contestatia depusa , petenta solicita:

- anulara partiala a Raportului de Inspecție Fiscala nrXXXX/14.05.2010 si a Deciziei de impunere XXXX / 14.05.2010, respectiv exonerarea subscrisei de la plata sumei de XX lei.
- anulara tuturor actelor emise si masurilor dispuse in baza actelor administrative atacate, in masura anularii acestora,inclusiv a actelor de executare silita.

Petenta invoca in sustinerea contestatiei urmatoarele:

- Organul de inspectie fiscala nu a acceptat regimul de taxare prevazut de art. 160¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal aplicat facturii nr. 3848046/06.03.2006 emisa de SC XXX SRL pentru stornarea unor avansuri acordate in anul 2003 in vederea achizitionarii unor terenuri agricole. Temeiul legal care sta la baza celor sustinute de catre petenta in contestatia depusa este urmatorul: art. 155 alin. (8) din Codul fiscal care prevedea „Factura fiscala trebuie sa cuprinda obligatoriu urmatoarele informatii:

g) cota de taxa pe valoarea adaugata aplicata sau mentiunile: scutit cu drept de deducere, scutit fara drept de deducere, neimpozabil, supus regulilor speciale, dupa caz. Pentru operatiunile supuse taxarii inverse se mentioneaza obligatoriu „taxare inversa”.

Aceasta obligatie sustine petenta, este intarita si de prevederile art. 160¹ alin. (3) conform caruia „Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin. (2) furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea «taxare inversă».

In concluzia petentei, nu exista nici o prevedere legala care sa oblige beneficiarul sa nu aplice taxarea inversa in situatia in care a fost aplicata de furnizor.

Petenta sustine ca organul de control care a efectuat inspectia fiscala partiala la SC XXXXX SRL pentru solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata a pus in discutie intr-un mod subiectiv corectitudinea intocmirii facturii de stornare de catre furnizor, facandu-se abstractie de obligatia furnizorului de regularizare a facturilor de avans ca urmare a emiterii in data de 30.04.2005 a facturii de livrare nr. 6556503 prin care SC XXX XXX SRL livreaza in contul avansului primit un teren in valoare de XXXX lei exclusiv TVA, pentru care aplica taxarea inversa fara a proceda potrivit prevederilor pct. 61 alin. (1) din HG 44/2004 la stornarea partiala a avansului aferent.

II. Organul de inspectie fiscala prin Decizia de impunere nr. XXX/14.05.2010 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala si Raportul de inspectie fiscala nr. XXX/14.05.2010 a retinut urmatoarele aspecte:

Prin Raportul de Inspectie Fiscala inregistrat la Activitatea de Control Fiscal sub nr. 603/31.01.2006 s-a solutionat cererea de rambursare a TVA depusa de societatea verificata la AFPM Sibiu sub nr. 272870/13.10.2005. In actul de control mentionat anterior organele de inspectie fiscala au consemnat ca SC XXXX SRL a acordat societatii XXXX SRL Sibiu in anul 2003 doua avansuri pentru achizitionarea de terenuri agricole, acestea fiind reflectate in evidenta contabila in contul 231 „Imobilizari corporale in curs” si in contul 232 „Avansuri acordate pentru investitii”. Din analiza fisei contului 404 „Furnizori de imobilizari” emisa de societatea verificata reiese ca pentru avansurile acordate societatii XXX SRL, aceasta din urma a emis doua facturi fiscale in valoare totala de XXXX lei si respectiv XXXX lei. Prin actul de control amintit anterior organele de inspectie fiscala au acordat integral drept de deducere taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor de avans. Ulterior finalizarii inspectiei fiscale partiale ce a vizat perioada 01.02.2003 – 30.09.2005 societatea furnizoare emite factura fiscala nr. 3848046/06.03.2006, avand valoarea de – XXXX lei si valoarea TVA de – XXXX lei, pentru stornarea celor doua facturi de avans emise anterior in anul 2003.

Din analiza documentului de stornare a facturilor de avans s-a constatat ca aceasta are inscrisa explicatia „*taxare inversa*”, fapt pentru care beneficiarul a aplicat in cazul taxei pe valoarea adaugata masurile de simplificare prevazute la acea data de art. 160¹ alin. (2) lit. b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, mai precis a efectuat inregistrarea contabila 4426 = 4427 cu suma de XXXX lei (reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta celor doua facturi de avans). Avand in vedere ca la facturarea avansurilor in anul 2003 regimul aplicabil achizitiei de terenuri era cel normal supus taxarii cu cota de 19%, organele de inspectie fiscala considera ca societatea verificata a aplicat in mod eronat „*taxarea inversa*” prevazuta de articolul de lege invocat anterior. In concluzie, beneficiarul avea obligatia respectarii regimului de taxare aplicat la momentul exigibilitatii taxei pe valoarea adaugata, deoarece stornarea avansurilor facturate in anul 2003 reprezinta anularea operatiunii anterioare. Masurile de simplificare prevazute de art. 160¹ din Legea 571/2003 privind Codul fiscal nu pot fi aplicabile facturii de stornare nr. 3848046/06.03.2006 deoarece articolul de lege invocat anterior se aplica in cazul livrarilor de terenuri si avansurilor acordate dupa data de 01 ianuarie 2005. In cazul avansurilor acordate pana la data de 31 decembrie 2004 regimul fiscal aplicabil taxei pe valoarea adaugata este cel aflat in vigoare la data platii, respectiv regimul normal de taxa, asa cum prevede pct. 50 alin. (6) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Consecinta acestor abateri legislative este aceea ca societatea nu si-a diminuat taxa pe valoarea adaugata dedusa initial la momentul facturarii celor doua avansuri, desi avea aceasta obligatie legala la momentul inregistrarii facturii de stornare in evidenta contabila.

Avand in vedere cele consemnate, organele de inspectie fiscala stabilesc suplimentar o taxa pe valoarea adaugata in suma de **XXXXX lei**.

Pentru suma stabilita suplimentar in urma inspectiei fiscale organele de control au calculat majorari de intarziere in suma de **XXXX lei** deoarece pentru taxa pe valoarea adauga-

ta inscrisa in factura de stornare nr. 3848046/06.03.2006 societatii i s-a acordat integral drept de deducere in urma inspectiei fiscale precedente, in consecinta aceasta a fost restituita de catre AFPM Sibiu. Majorarile de intarziere au fost calculate de la data depunerii decontului de TVA intocmit pentru luna martie 2006, prin care societatea ar fi trebuit sa declare o taxa pe valoarea adaugata deductibila diminuata cu suma de XXX lei aferenta celor doua avansuri stornate si pana la data de depunere a decontului de TVA intocmit pentru luna martie 2010 cand soldul negativ de taxa a depasit suma stabilita suplimentar in urma inspectiei fiscale.

III. Luand in considerare constatările organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de petenta, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele :

Referitor la suma totala de **XXXX lei** : reprezentand taxa pe valoarea adaugata **XXX lei** si majorari de intarziere in suma de **XXXXX lei** aferente taxei pe valoarea adaugata , organul de solutionare a contestatiilor este investit sa se pronunte daca, in perioada 01.10.2005-31.03.2010 societatea datoreaza taxa pe valoarea adaugata in conditiile in care aceasta rezulta din stornarea a doua facturi de avans din 2003 pentru care s-a aplicat regimul normal de taxare cu cota de 19%.

In fapt, din analiza documentului de stornare a facturilor de avans s-a constatat ca aceasta are inscrisa explicatia “ taxare inversa “, fapt pentru care beneficiarul a aplicat in cazul taxei pe valoarea adaugata masurile de simplificare prevazute la acea data de art. 160¹ alin. (2) lit. b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, mai precis a efectuat inregistrarea contabila 4426 = 4427 cu suma de XXXXX lei (reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta celor doua facturi de avans). Avand in vedere ca la facturarea avansurilor in anul 2003 regimul aplicabil achizitiei de terenuri era cel normal supus taxarii cu cota de 19%, organele de inspectie fiscala considera ca societatea verificata a aplicat in mod eronat „*taxarea inversa*” prevazuta de articolul de lege invocat anterior. In concluzie, beneficiarul avea obligatia respectarii regimul de taxare aplicat la momentul exigibilitatii taxei pe valoarea adaugata, deoarece stornarea avansurilor facturate in anul 2003 reprezinta anularea operatiunii anterioare. Masurile de simplificare prevazute de art. 160¹ din Legea 571/2003 privind Codul fiscal nu pot fi aplicabile facturii de stornare nr. 3848046/06.03.2006 deoarece articolul de lege invocat anterior se aplica in cazul livrarilor de terenuri si avansurilor acordate dupa data de 01 ianuarie 2005. In cazul avansurilor acordate pana la data de 31 decembrie 2004 regimul fiscal aplicabil taxei pe valoarea adaugata este cel aflat in vigoare la data platii , asa cum prevede pct. 50 alin. (6) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Consecinta acestor abateri legislative este aceea ca societatea nu si-a diminuat taxa pe valoarea adaugata dedusa initial in momentul facturarii celor doua avansuri, desi avea aceasta obligatie legala.

In concluzie organele de inspectie fiscala stabilesc in mod corect o taxa pe valoarea adaugata suplimentara de XXXXX lei, iar pentru neachitarea la termen a acesteea au fost calculate majorari de intarziere in suma de XXXX lei.

In drept, deficientei constatate ii sunt aplicabile urmatoarele prevederi legale :

- art. 138 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare “*Baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata se ajusteaza in urmatoarele situatii:*

a) *daca au fost emise facturi fiscale si, ulterior, operatiunea este anulata total sau partial, inainte de livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;*”

- pct. 50 alin. (6) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal „**Pentru situatiile prevazute la art. 138 lit. a), b), c) si e) din Codul fiscal beneficiarii sunt obligati sa-si ajusteze dreptul de**

deducere. In aceste situatii ajustarea reprezinta anulara totala sau partiala a taxei pe valoarea adaugata deduse initial sau, in cazul prevazut la art. 138 lit. c) din Codul fiscal, cand preturile se majoreaza ulterior livrarii sau prestarii, ajustarea reprezinta exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente majorarii de pret."

- pct. 65¹ alin. (5) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal „Avansurilor incasate pana la data de 31 decembrie 2004 inclusiv pentru livrarile de bunuri prevazute la art. 160¹ alin. (2) din Codul fiscal li se aplica regimul fiscal privind taxa pe valoarea adaugata, in vigoare la data incasarii avansului. Regularizarea facturilor fiscale emise pentru plati in avans se realizeaza potrivit pct. 61.”

- pct. 61 alin. (1) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal „Regularizarea facturilor fiscale emise pentru plati in avans se realizeaza prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrala a livrarii de bunuri si/sau prestarii de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeasi factura fiscala pe care se evidentiaza contravaloarea integrala a livrarii de bunuri si/sau prestarii de servicii.”

Precizam ca organul de solutionare a contestatiei din cadrul DGFP Sibiu nu are compe-tenta materiala de a anula actele de executare silita.

Pentru considerentele retinute in baza art 211 (5) din OG 92/2003 R

DECIDE

- respinge contestatia ca neantemeiata pentru suma de de XXXXX lei ce reprezinta :
 - XXXXX lei TVA
 - XXXXXX- lei majorari TVA

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Sibiu in termen de 6 luni de la comunicare

Ec. XXXXX
DIRECTOR EXECUTIV

VIZAT
Cons.jr. XXXXXX
SEF SERVICIU JURIDIC